

متن پرسش

سلام: حقیقتا این بشر درگیری شدیدی با خودش داره. گاهی خودم با یه آتئیست راحت تر رفت و آمد می‌کنم تا با یک فرد مذهبی. آتئیست در ایران معمای اروپاییشو نداره! در ایران شخصی که تمام توصیفات معنوی گذشته را در ذهنش خاموش کرده و به یک واقع گرایی رسیده به خودش میگه آتئیست. گاهی اوقات میبینم نوجوانان ما با روحانیون و بسیجیان در ارتباطند خیلی نگران میشم چون می‌دانم این افراد مذهبی هرگز به اندازه ادعایی که دارند رشد نکردند! این نوجوان برعکس نوجوانان عادی دیگر، دچار خطرات بسیار بدی خواهد شد مثل اعتیاد، خودارضایی های شدید، خودخوریهای روانی، پوچیهایی که در ذهنش همراه با بار گناه تشدید میشه در حالی که متوجه نیست مسئله چیز دیگریست که دشمنی های بیشتر با معنویت های مورد نیاز تاریخیش را بدنبال خواهد داشت. ما به طلبه های حاضر در تاریخ توحیدی انقلاب اسلامی نیاز داریم اما تا کنون من به چشم حتی یک نفر ندیدم، امیدوار هستم و می‌دانم متولد خواهند شد، اما اکنون که هنوز ندیدم. در زمانی که پارادوکسیکال ها شدیدند خود را درگیر جنگ ها نکنید و آرام باشید زیرا احتمال موفقیت فرد آرام در این تنش ها بسیار بیشتر از افراد بی مهابای کم آگاه هست. خواهش می‌کنم بجای آغاز هر حرکتی به کسب و جستجوی معرفت و معنای انسانی باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هنر درک زمان و زمانه و قرارگرفتن در قسمت درست تاریخ، قضیه چنین است که در فضایی که یزیدیان فکر می‌کردند، حکمت و بصیرت تاریخی مرده است، امام و یاران حضرت صحنه کربلا را طور دیگری می‌دیدند. در گمان یزیدیان در آینده همه چیز در دست حاکمی است که امروز در صحنه سیاست ظاهر است و در نتیجه همه در نزدیکی به سوی یزید سبقت می‌گرفتند، چه عمر سعد باشد و چه شمر، آن‌ها از سنت جاری در متن زمانه غافل بودند در حالی‌که در چشم‌انداز تاریخی حضرت امام حسین «علیه‌السلام» و حسینیان درست قضیه برعکس است و آن‌ها از ظواهر موقت نظر به سنت ثابت و پایدار الهی داشتند. و تفاوت این دو جبهه تا قیام قیامت به همان معنایی است که جناب مولوی متذکر می‌شود: «رگ رگ است این آب شیرین و آب شور / در خلایق می‌رود تا نفخ صور». و در همین رابطه باید متوجه باشیم افقی در پیش است تا به انسانیت انسان‌ها فکر شود. موفق باشید

